

Undersøgelsesopgave, samfundsfag

2. Undersøg, hvorvidt de påstande vedrørende udviklingen i den globale økonomi, der fremsættes i bilag C1 af Kristian Jensen (V) kan bekræftes af materialet i bilag C2. Besvarelsen skal understøttes af relevante beregninger.

I bilag C1, som er et uddrag af artiklen ”’Neoliberalismen’ lever og har det godt.” af Kristian Jensen fra Information, fremsættes der en påstand om, at neoliberalismen og dens værdier er til stede i samfundet, og at der forsat sker en global udvikling i den neoliberalistiske retning. Dette er bl.a. når der nævnes, at fattigdommen er blevet kraftigt reduceret på globalt plan, der er global vækst, samt at uligheden reduceret grundet høj vækst i udviklingslandene. Der nævnes dog også at der er tendens til handelsprotektionisme. Disse påstande kan bekræftes af materialet i bilag C2, eftersom bl.a. figur 1 er i overensstemmelse. Figureerne og tabellerne i bilag C2 er fra IMF og Verdensbanken. Figur 1 viser global fattigdom i % fra 1990 til 2015. Der kan vi se, at fattigdommen var ca. 37% i 1990, 29% i 1999, 14% i 2011, 13% i 2012 og 9% i 2015. Faldet i procent kan dermed ses i tabellen til højre beskrevet som indekstal hvor 1990 er basisåret og 37% dermed er basisværdien. Ud fra disse indekstal kan vi udlede at der har været et forholdsvis stort fald i global fattigdom fra 1990 frem til 2015.

Derudover kan man ud fra figur 2 se udviklingen i global ulighed fra 1990 til 2010 målt i Gini-koefficient. Denne figur viser os, at der er sket en stigning, men den er ikke særlig stor. Mellem 1990 og 2010 steg den først, faldt så lidt, steg igen, og faldt så igen. Dette passer dermed med påstanden i bilag C1 om at uligheden er faldet fra 2003. Ser man dog på figur 2 som et helhedsbillede, kan man argumentere for at der endnu ikke er sket en markant udvikling i den globale ulighed, men at det dog tyder på, at gå i den rigtige retning. Påstanden fra bilag C1 kan støttes yderligere op af figur 3, der viser udviklingen

år	procent	indekstal
1990	37	100
1999	29	78,37
2011	14	37,83
2012	13	35,13
2015	9	24,32

i ulighed målt i Gini-koefficienten fra 1990-2012 for udvalgte lande. Denne figur viser, at uligheden bl.a. er faldet i store dele af Afrika samt Sydamerika. Den er dog steget en smule i Nordamerika, Europa og Australien, og steget en del i Rusland og Kina. Dette bakker op om påstanden om, at det særligt er udviklingslandene, hvor uligheden falder, grundet den stigende vækst i disse lande. Deres begrundelse for at der vil ske en samlet forsat reducere af ulighed er, at væksten vokser hurtigere i de fattige lande end i de rige. Det er netop i de rigere lande, hvor uligheden er steget.

Ud fra tabel 1 kan vi se befolkningen og antal der lever for under 1,90 USD om dagen, hvor man kan se for forskellige regioner i årene 1990 til 2015 ift. befolkningen i millioner fra 1990 til 2016. Beregningerne forneden viser faldet i % ift. antal der lever for under 1,90 USD og stigningen i % ift. befolkningen i millioner.

Undersøgelsesopgave, samfundsfag

regioner	fald i % (millioner der lever for under 1,90 USD/dag)	stigning af befolkning i millioner i %
Østasien og S	91,67	39,8
Europa og C	55,56	96,98
Latinamerika	61,54	-4,35
Sydasien	59,83	55,46
Afrika syd fo	-20,49	104,15
Verden	64,16	40,95

Dermed kan der fra tabel 1 udledes, at på trods af der har været en generel stigning i befolkningen, så har faldet af folk der lever for under 1,90USD om dagen været markant. Dette understøtter, at den globale fattigdom er blevet reduceret fra 1990 til 2015/2016. Det eneste område hvor der har været stigning i folk der lever for under 1,90USD om dagen har været Afrika syd for Sahara, hvor befolkningen dog er mere end fordoblet, hvilket kan være en af årsagerne. Dermed er det positivt tegnet, at folk der lever for under 1,90USD om dagen ikke også er fordoblet.

På figur 4 ser vi den handelsmæssige åbenhed fra 1969 til 2012 målt i procent som summen af import og eksport som en andel af BNP. Dette ser vi både for udviklede økonomier, nye markeder og udviklingsøkonomier. Generelt set er de alle steget fra 1969 til 2012. Dog er særligt udviklingsøkonomierne steget markant. Dette kan sættes i sammenhæng med udviklingslandenes stigende vækst. Den mindste vækst har været hos de udviklede økonomier. Dette kan sættes i sammenhæng med den handelsprotektionisme, som bilag C1 konstaterede der var. Denne beskyttelse mod udenlandsk konkurrence kan forstås som en metode til at øge indenlandske virksomheder og indenlandsk beskæftigelse. Dette ser man hyppigere hos udviklede økonomier, da de allerede har opnået økonomisk velstand, og de har dermed råd til at beskytte sig mod udenlandske konkurrenter.

Dermed kan man opsummerende sige, at bilag C2 bekræfter de påstande der fremsættes i bilag C1 vedrørende udviklingen i den neoliberalistiske globalisering. De påstande der fremlægges, er aftagende global fattigdom og ulighed, som resultat af den frie handel. Figurerne og tabellen fra IMF og Verdensbanken bakker op om dette, og viser også den tendens der kan være til handelsprotektionisme.